

[Steenholdt.]

ler, der kan afsættes til lønforbedringer, bør anvendes til at udjævne lønforskelle mellem udsendte og hjemmehørende. Den eneste rigtige vej i fremtiden må da også være at uddanne den grønlandske ungdom så godt som overhovedet muligt, således at den i fremtiden kan overtage de stillinger, som den udsendte danske arbejdskraft er placeret i for øjeblikket.

Jeg vil støtte lovforslaget for at være med til at finde udvej for snarest muligt at bringe telegrafistkonflikten i Grønland til ophør.

Lars Emil Johansen (SF):

Jeg skal knytte nogle bemærkninger til det af ministeren for Grønland fremsatte forslag til lov om fornyelse af kollektive overenskomster mellem ministeriet for Grønland og Radiotelegrafistforeningen af 1917.

Det er med største beklagelse, jeg må konstatere, at ministeriet for Grønland ikke har set sig i stand til at forhandle sig frem til en overenskomst med Radiotelegrafistforeningen af 1917. Lad mig derfor med det samme fastslå, at jeg og mit parti absolut tager afstand fra princippet i en sådan fremgangsmåde, der indebærer lovindgreb i den frie forhandlingsret. Der er imidlertid adskillige aspekter i den aktuelle sag, der gør det nødvendigt at vurdere problematikken ud fra forskellige synsvinkler. Det er derfor ikke et problem, som lader sig vurdere alene ud fra princippet om lovindgreb i den frie forhandlingsret.

For det første drejer det sig om en lønmodtagergruppe, der ud fra en grønlandsk vurdering, som det er naturligt for mig at anlægge, må betegnes som relativt højt lønnet, i hvert fald når man tager grønlandske arbejders lave lønniveau i betragtning.

For det andet må man tage i betragtning, at hvad ministeriet for Grønland i den aktuelle situation gør med telegrafister og teleteknikere i Grønland, vil uden tvivl have en stærkt afsmittende virkning på andre udsendte gruppers lønkrav i fremtidige overenskomstforhandlinger.

For det tredje forholdet det sig sådan, at den danske stat, det vil sige ministeriet for Grønland, optræder som arbejdsgiver i langt den største del af det grønlandske arbejdsmarked. Dette indebærer, at når der forhandles lønninger med de forskellige organisationer, så er det den samme pulje penge, der skal tages af, uanset om det drejer sig om lønninger til udsendte

eller lønninger til grønlandske arbejdere. Det vil igen sige, at hver gang de højere lønninger til udsendte i Grønland forhøjes, gøres mulighederne for at imødekomme grønlandske arbejders lønkrav tilsvarende mindre.

Det er en sådan vanskelig situation, vi lever i i Grønland, og det er måske nødvendigt at klargøre for tinget, at det ikke lader sig gøre at anlægge en vanlig dansk synsvinkel, når det er denne problematik på det grønlandske arbejdsmarked, der er på tale.

Ud fra et sådant synspunkt er det klart for mig og mit parti, siumut, at vi må fastholde principperne i den udjævningspolitik, som ministeriet for Grønland med anbefaling fra Grønlands landsråd har kørt med siden 1971.

Når dette er sagt, vil jeg til gengæld tilføje, at det fra vores side aldrig har været meningen, at lønudjævningspolitikken skal medføre, at den øvrige udvikling lammes af den grund. Selvfølgelig er dette ikke målet. Selvfølgelig må dette ikke ske. Det er en klar forudsætning, at lønudjævningspolitikken føres med en sådan smidighed, at det gør det muligt at undgå sådanne for ethvert samfund helt uholdbare situationer.

Jeg skal derfor på baggrund af de nævnte betragtninger meddele, at jeg under hensyntagen til den i lovforslaget foreslåede forhandling i et af parterne oprettet, paritetisk sammensat nævn med eventuel afgørelse af en af nævnet udpeget opmand og under hensyntagen til min om mit partis, siumuts, principielle afstandtagen fra ethvert lovindgreb i den frie forhandlingsret agter at undlade at stemme ved lovforslagets tredje behandling.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne til lovforslag nr. L 234, hr. Ninn-Hansen, har ordet.

Ninn-Hansen (KF):

Når man har lyttet til denne debat, kunne man en gang imellem få indtrykket af, at der var fremsat to lovforslag med fællesoverskriften »Lov til standsning af hr. Møller Hansen«. Det er også rigtigt, at hr. Møller Hansen har været denne sommers hovedperson. Danmarks radio har på sædvanlig måde bidraget så udmærket hertil. Hr. Møller Hansen har været den, der har været fremme i billedet. Med tanker på det våde element, som hr. Møller Hansen jo også engang kendte til, og med tanker på sommeren, så vil ordet »søslangen« må-